

Medens disse Tal ikke synes meget glimrende, maa det dog fremhæves, at Sparekasserne i Frankrig langt mere end hos os benyttes af fjerde Stand: 79,2 pCt. af samtlige Konti vare paa 500 Fr. eller derunder, og disse Konti havde gennemsnitlig en Størrelse af 110 Fr.

Vilde man fra Sparekassevæsenets Udvikling slutte til, hvad der virkelig opspares i Landet, vilde man for Frankrigs Vedkommende komme til et lidet heldigt Resultat. Men det gaar ikke an: Franskmændene ere jo tværtimod bekjendte for deres store Sparsovmelighed, og om end denne ikke er slet saa stor, som den har Ord for at være, saa er det dog sikkert, at der mellem Aar og Dag opspares store Summer i Frankrig. Men det turde ogsaa være sikkert, at der vilde opspares endnu mere, hvis Sparekassevæsenet var bedre udviklet. I flere Aar har derfor en Omordning af det staaet paa Dagsordenen, og i indeværende Aar fremkom der et Lovforslag om det, der dog blev forkastet, dels fordi Rouher forstod at blande Politik ind i dette rent økonomiske Spørgsmaal, dels fordi man ikke billigede en Bestemmelse om at sætte Indskudsmaximum op fra 1000 Fr. til 2000 eller 2500 Fr. Derimod var der Enighed om et Hovedpunkt i Forslaget, nemlig om § 1, der havde til Formaal at mangfoldiggjøre Sparekasserne, derved at der af Skatteopkræverne og paa Postkontorerne skulde modtages Sparekasseindskud. Da der findes 5400 «percepteurs des contributions directes» og 4200 «receveurs des postes», vilde Sparekassekontorerne paa en Maade blive forøgede med henved 10,000. Finansministeren vil nu sørge for, at Postkontorerne kunne modtage Sparekasseindskud, for at Frankrig kan faa den Forøgelse af Sparekasser, hvortil det unægtelig trænger.

Hundegalskaben i Danmark drev dennegang over uden at medføre større Ulykker. Skulde den komme igjen, kan det være godt at vide, at de Dødsfald, der foraarsages ved Bid af gale Hunde, ikke ere saa ganske faa. Af en Notits, der findes i det ny østrigske «Statistische Monatschrift», ses det, at der i de i det østrigske Rigsraad repræsenterede Kongeriger og Lande fra 1851 til 1873 er konstateret 919 Dødsfald som Følge af

Bid af gale Hunde, og hvad værre er: i det sidste Tiaar synes Sygdommen at være i, om ikke uafbrudt, saa dog kjendelig Tiltagen. Der noteredes Dødsfald af Hundegalskab:

Aar 1863	22	Aar 1869	41
1864	68	1870	46
1865	40	1871	57
1866	22	1872	46
1867	42	1873	73
1868	50		

I 1851—72 kom der af det Slags Dødsfald 2,0 paa 1 Million Indb.; i 1873 3,5 — en overordenlig stærk Sligning, som man ser. I Forhold til Befolkningens Størrelse maa det Slags Ulykker vel betragtes som sjeldne, selv om Sammenligningen kun anstilles med Aaret 1873. Men sammenligner man Vandskrækstilfældenes Tal med andre Ulykkestilfældes Tal, vil man komme til mindre hyggelige Resultater. I Aaret 1873 rejste der paa de cisleithanske Jernbaner med et rundt Tal 30 Millioner Passagerer, af hvilke 5 mistede Livet som Følge af Jernbaneuheld; paa 1 Million Rejsende kom der saaledes kun 0,16 Dræbte. Den Enkelte havde altsaa en mere end tyve Gange saa stor Sandsynlighed for at dø som en Følge af en gal Hunds Bid end ved et Jernbaneuheld.

I et Hunde-Land som Danmark fortjene disse Tal særlig Opmærksomhed.